

[Udenrigsministeren.]

kerhedsrådet været så stort, at kravet om en reduktion af både Øst- og Vesteuropas repræsentation har meldt sig. Det har rent praktisk ført til gennem de seneste år, at Øst- og Vesteuropa har delt en plads på den måde, at den ene landegruppe er blevet repræsenteret det ene år, Østeuropa f. eks. sammen med Nordafrika, og så har Østeuropa frivilligt trukket sig tilbage det næste år, og man har så valgt f. eks. et nordafrikansk eller et centralafrikansk land ind.

Det vil altså sige, at der i forhold til det gamle er sket en faktisk reduktion af Østeuropas repræsentation, og det, der nu sker, er, at man i sikkerhedsrådet i virkeligheden giver Østeuropa den plads tilbage, som Østeuropa havde efter aftalen fra 1946. Men jeg gør opmærksom på, at denne fordeling er jo ikke en juridisk bindende fordeling, det er netop en gentleman-aftale imellem de forskellige grupperinger, altså en rettesnor for, hvorledes man mener, pladserne i sikkerhedsrådet skal fordeles, en rettesnor, som i øvrigt i det store og hele er blevet fulgt, og som naturligvis lettere kan følges, når vi i fremtiden får en mere rimelig fordeling på grund af udvidelsen af medlemstallet.

Det ærede medlem gjorde dernæst nogle bemærkninger om sproget. Jeg må erkende, at jeg har lidt vanskeligt ved at kaste mig ind i en diskussion herom. Jeg er ikke jurist, sådan da, så jeg har lidt svært ved at deltage i en virkelig sagkyndig diskussion om det. Men jeg kan måske til glæde for det ærede medlem og andre interesserede oplyse, at det engelske ord for det, vi nu kalder generalforsamling, er general assembly. De enkelte møder, der holdes, kaldes plenary sessions. Det kan jo tænkes, at det har fremkaldt nogen konfusion i udenrigsministeriet, da man skulle foretage disse oversættelser. Men jeg skal på den givne foranledning sørge for, at problemet bliver behørigt undersøgt.

Det samme gælder naturligvis spørgsmålet, om det hedder „har“ eller „haver“ sig for øje. Jeg må indrømme, at der er noget ofte stærkt og sundt i det gamle danske sprog, men jeg foretrækker nu også, at man siger „har“ i stedet for „haver“.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter.

(Lovforslaget (nr. 11) findes i tillæg A. sp. 229, fremsættelsen i tidenden sp. 581).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om salg af visse mindreværdige plantenyheder.

(Lovforslaget (nr. 12) findes i tillæg A. sp. 233, fremsættelsen i tidenden sp. 581).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Der er næppe grund til at sige meget om de to lovforslag, der her er til behandling, og som i deres enkelhed går ud på en forlængelse af loven om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter og af loven om salg af visse mindreværdige plantenyheder.

Det må vist blankt indrømmes, at da lovgivningen blev gennemført for 2 år siden med den passus, at den skulle optages til revision i folketingsåret 1964-65, var der ikke ret mange — i hvert fald ikke i udvalget — der troede på, at der på så kort tid kunne indhøstes de nødvendige erfaringer til, at man kunne gå til en ændring af denne lovgivning. Men ud fra den betragtning, at det var et nyt område, var begrænsningen vel rimelig. Man har vist lov at sige, at det ikke har jaget så stærkt på adskillige steder med at udnytte den konvention af 1961, som blev tiltrådt af en lang række af de europæiske lande, idet det indtil nu kun er England og Danmark, der har lovgivet på dette område.

Jeg finder det derfor helt naturligt, når

[Chr. Rasmussen.]

landbrugsministeren foreslår en uændret forlængelse af de to love indtil folketingsåret 1967-68, og jeg vil på mit partis vegne anbefale gennemførelse af de to lovforslag. Jeg vil gerne tilføje, at hvis der ikke fra anden side gives udtryk for ønske om udvalgsbehandling, agter jeg ikke at foreslå noget sådant vedrørende disse små lovforslag.

Ejner Kristensen: Da de to love, som her behandles, for 2 år siden blev vedtaget i det høje ting, skete det med bred tilslutning fra folketingets partier. I erkendelse af den store betydning, planteforædlingen har for såvel landbrug, skovbrug som havebrug, og af, at man ved disse bestemmelser gav en beskyttelse af forædlingsrettigheder for planter, hvilket var noget nyt i dansk lovgivning, fik lovforslagene også dengang en omfattende udvalgsbehandling, der så som allerede sagt resulterede i en enstemmig vedtagelse her i folketinget. Det var vel også naturligt, at man i en sådan lovgivning, som betød en nydannelse, gerne ville tage hensyn til de erfaringer, fremtiden måtte bringe på disse områder. Af denne grund indsattes i lovene bestemmelse om, at de skulle tages op til revision i indværende folketingsår.

Det anføres i den højtærede landbrugsministers fremsættelse, at lovene hidtil har virket efter deres hensigt. Ministeren mener dog, at det erfaringsmæssige grundlag for en revision i dag er for spinkelt, idet lovene i praksis til dato ikke har udløst sådanne resultater, at de kan give fingerpeg om, hvor og hvorledes en revision eventuelt skulle sætte ind. Da lovgivningen endvidere bør ses i sammenhæng med den lovgivning, som på disse områder forberedes i andre lande, og som det derfor kan være af betydning at sammenligne vor lovgivning med, foreslår ministeren at udskyde revisionen i 3 år. Jeg kan give den højtærede minister ret i hans betragtninger og kan anbefale, at revisionen udskydes som foreslået.

Chr. R. Christensen: Da de to nugældende love har haft væsentlig betydning for det fåtal af mennesker, de berører, og da de i det store og hele har virket tilfredsstillende, da de tilmed ikke kan siges at have belastet statens økonomi, og da der er stillet forslag om en rimelig forlængelse, kan jeg anbefale begge lovforslag til velvillig behandling i folketinget og tilføje, at jeg som det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen skal undlade at stille forslag om nedsættelse af udvalg.

Svend Haugaard: Tilsyneladende har de to love, fra de blev vedtaget i 1962 og indtil nu, virket efter deres hensigt, og jeg er ikke i tvivl om, at de kan gøre det et godt stykke tid fremover, ikke mindst da det viser sig, at de interesserede organisationer har erklæret sig indforståede hermed. Det er derfor fuldt ud rimeligt, at der fremsættes forslag om forlængelse af denne lovgivning uden anden ændring end en ny bestemmelse om lovenes gyldighedstid.

Hvad angår lovenes principielle indhold — at der ydes en vis beskyttelse til den, der har udført og bekostet forædlingsarbejdet — kan sikkert alle give tilslutning dertil.

Jeg er enig med den højtærede landbrugsminister i, at de få gange, lovene har haft mulighed for at virke i praksis, udgør et for spinkelt erfaringsgrundlag for en revision af enkelthederne i lovene, og jeg er ligeledes helt enig i, at lovene, når der skal foretages en revision af dem i folketingsåret 1967-68, i så høj grad, som det er muligt, bør bringes i overensstemmelse med international praksis på området.

Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale begge de foreliggende lovforslag. Heller ikke jeg ønsker nogen udvalgsbehandling.

Møller Sørensen: Da mit partis ærede ordfører, hr. Morten Lange, som i øvrigt må anses for at være særlig kyndig på dette område, er forhindret i at være til stede, skal jeg på mit partis vegne anbefale de to lovforslag, der her foreligger.

Bækgaard: De to lovforslag, som er til første behandling i dag, kan de uafhængige give tilslutning til. Det nye deri er jo blot et forslag om udskydelse af revisionen i 3 år, og da der ikke i de 2-3 år, lovene har virket, har været forhold, der har givet anledning til problemer, skal jeg nøjes med at henvise til de udtalelser, som ordføreren for mit parti fremsatte i folketingsåret 1961-62. Mit parti anser stadig disse lovgivningsområder for værdifulde, og vi anbefaler lovforslagene til velvillig behandling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne på landbrugsministerens vegne takke samtlige ærede ordførere for den venlige modtagelse af lovforslagene og for fritagelsen for udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.

(Lovforslaget (nr. 13) findes i tillæg A. sp. 235, fremsættelsen i tidenden sp. 582).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Da der sidst i folketingsåret 1962-63 blev foretaget ændringer i loven om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m., gående ud på, at alle æg skulle omsættes over autorisationshavere af hensyn til kontrollen med hjemmemarkedsordningen, var der ikke enighed her i tinget. Det blev både her og i visse kredse udenfor hævdet, at det ville betyde en forringelse af ægkvaliteten på hjemmemarkedet. Man lagde ikke særlig vægt på, at det dog altid har været et lille antal forbrugere, der var i stand til at købe æggene direkte fra producenten; men det er helt givet, at med en hjemmemarkedsordning og uden denne lov ville det have været helt umuligt at kontrollere handelen; man ville have fået en sjakrehandel med

æg, som ingen ville have været tjent med, og det havde næppe været til fordel for ægkvaliteten.

Der blev i foråret 1963 rettet mange skarpe angreb mod den gennemførte ordning. Nogle af de skarpeste blev rettet imod forbrugerrådets formand, det ærede medlem fru Viola Nørlov. Jeg fandt dengang og finder stadig væk, at disse angreb var helt urimelige. Havde de hårde angreb været rettet direkte mod prisordningen på hjemmemarkedet, havde det været mere forståeligt ud fra et økonomisk synspunkt. Men mon ikke de sår, der dengang var åbne, i mellemtiden er helet, således at vi nu kan koncentrere os om det væsentlige, nemlig ægkvaliteten?

De ændringer, den højtærede landbrugsminister har foreslået, går netop ud på forbedring af kvaliteten. Det er nu engang en kendsgerning, at de forhold, hvorunder æggene opbevares, er aldeles afgørende for holdbarheden. Det er derfor også et spørgsmål, om der ikke ville være behov for en vis kontrol hos producenterne. Når vi ved, at en del af æggene ligger hos producenterne helt op til en uge, ja, i visse tilfælde noget mere, før de afhentes, kan det ikke være ligegyldigt for æggens videre holdbarhed, hvordan æggens opbevaringsforhold har været i dette tidsrum. Det er muligt, at tiden ikke er inde til gennemførelse af en virkelig kontrol hos producenterne; men da jeg går ud fra, at lovforslaget alligevel skal til udvalgsbehandling, kan vi vel dér få lejlighed til at drøfte også disse muligheder.

Jeg kan i øvrigt tilsige mit partis velvillige medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Jens Chr. Christensen: Jeg vil tro, at alle partier her i salen helst ville undgå den lovgivning, vi her behandler. Men det nytter nu engang ikke, at vi giver landbruget ret til særlige hjemmemarkedspriser gennem en lovgivning, hvis vi ikke samtidig gennemfører en anden lovgivning, der gør det muligt at administrere ordningen.

Vi er vist alle enige om, at det har været nødvendigt at gennemføre den lovgivning over for landbrugserhvervet, som sket er. Derfor forstår jeg heller slet ikke, at der ligefrem fra visse sider har været en hysterisk